

§ 307. Se peäle läks Josef jälle tagasi, Kuningale sedda teada wima, et ta Isia ja Wennad keige omma Laste- ja Barra- ja Perrega ollid tulnud Egiptusse. Nigi Rajale; ja ta wöttis wite Meest omma Wendadest, kes keigepris keraad ollid peält nähha, ennese kasa, ja panni neid Kuninga ette seisma. Ja Kuningas Barao küsis neilt, mis nende Ammet ja Pruuk olleks? ja nemmad räkisid nenda, kui Josef neid ollid õppetand, et nemmad Karjatsed olleksid nenda kui nende Wannemadgi olnud; ja räkisid Kuninga ette, et nemmad olleksid tulnud kui Wodrad ellama Egiptusse. Male, sest et Kanaani. Maal wägga suur Nalg olleks, ja ühtegi Weiste. Sõmaega nende Karjale, ja pallusid, et Kuningas neid lasjeks ellada Kofeni Maal.

§. 308. Kuningas ütles Joseppile
Keil

Keil Egiptusse. Ma on sinno Seadusse all; sada omma Isia ja Wennad keige parrema Ma. Kohta ellama; ellago nemmad Kofeni. Maal! Ja kui sa tead, et nende seas wahwad ehk kolbarwad Mehed on, siis ponne neid minno Eruuste Üllematajaks. Nemmad tännasid Kuningast, ja läksid ärra ja ei ükski neist himmustand Kuninga Karjane olla, eaga temma Tenistusesse heita: sest se läbbi olleksid nemmad woinud Egiptusse. Ma Rahwaga wägga ärrasegatud sada, ja Jumma Tahtmisse järrel pidid nemmad üks isse Rahwas jäma.

§. 309. Josef tõi ka üksford omma wana Isia Israel Kuninga ette, et Kuningas tedda pididi nähha sama. Ja Israel tännas Kuningast keige se Hea eest, mis ta temmale ja ta Perrele oli lubbanud, ja sowis temmale se eest Onne ja